

Сефания

Гириш

Сефания пыгамбер Исадан өңки VIIИ асырың ахырларында, такмынан, патыша Ёшыяның Исадан өңки 621-нжи йылдакы дини реформасының өң янында вагыз эдипди. Бу китапта халк хөкүм гүни хем вейранчылык билен горкуздылар. Реб Яхуда халкына башга худайлара сежде эдйэндиги үчин жеза берер. Реб бейлеки халклары-да жезаландылар. Иерусалим хөкүм эдилен-де болса, шәхер пес пәлли хем догручыл халкың ол ерде яшамагы билен дикелдилер.

Мазмуны

Реббиң хөкүм этжек гүни 1.1-2.3

Ысрайылың гоңшуларының хөкүм эдилмеги 2.4-15

Иерусалимиң хөкүм эдилмеги ве ызына сатын алынмагы 3.1-20

1-нжи бап

¹ Амоның оглы Ёшыяның Яхудада патышалык сүрйән дөврүнде Кушының оглы, Гедаляның агтыгы, Амаряның човлугы, Хизикияның ювлугы Сефания Реббиң шу сөзи гелди.

Реббиң хөкүм гүни

² «Ер йүзүнден бар зады бүтинлей сырып-сүпүржек.

³ Ынсану-хайваны,

Гөкдәки гушлары,

Деңиздәки балыклары сүпүрип ташлажак.

Пислери бүдретжек,

Ынсаны ер йүзүнден ёк этжек» дийёр Реб.

⁴ «Яхуда, хатда Иерусалима гаршы эл галдырарын,

Багал худайының гулларыны гырарын,

Маңа бивепалык эден руханылары ёк эдерин.

⁵ Тамың үчегинде асман жисимлерине сежде эдйәнлери,

Реббе сежде эдип, Ондан ант ичйәнлери,

Молек бутундан ант ичйәнлери,

⁶ Ребден йүз өвренлери,

Ребби агтармаянлары,

Ондан маслахат алмаянлары

Бу ерден ёк эдерин».

⁷ Хөкмүрован Реббиң хузурында дым!

Чүнки Реббиң гүни голайдыр,

Реб гурбанлык тайынлады,

Чагыранларыны пәкләп мукаддес этди.

⁸ «Шол гурбанлык гүни

Мен хөкүмдарлары, шазадалары,

Ят адатлара эерйәнлери жезаландырарын.

⁹ Шол гүн галп худайлара сежде эдйәнлери,

Өз худайларының бутханасыны

Зулум хем хиледен

Долдурянарның барыны жезаландырарын».

¹⁰ Реб шейле дийёр:

«Шол гүн Балык дервезесинден ахы-нала,

Шәхериң тәзе бөлегинден дады-перят,

Байырлардан гүңлеч сес эшидилер.

¹¹ Эй, базарың голайында яшаянлар, перят эдиң!

Әхли сөвдагәрлериңиз ёк эдилер,
 Күмүш өлчейәнлериңизинң бары гырлар.
¹² Шонда Мен Иерусалими
 Чыра билен агтарып,
 Дүйбүне чөкөн шерап лөдереси дейин чөкүп,
 Ичлеринден: „Реб не ягшылык, не-де яманлык эдер“
 Дийип, текепбирлик эдйәнлери жезаландырарын.
¹³ Мал-мүлклери олжа болар,
 Жайлары хараба дөнер,
 Жай салынсалар-да
 Яшамазлар онуң ичинде,
 Үзүм агачларыны отурдарлар,
 Эмма оларың шерабындан ичмезлер».

Реббинң Хөкүм Гүни

¹⁴ Голайдыр Реббинң хөкүм гүни, голайдыр,
 Ине, етип гелйәндир ол,
 Хасратлыдыр Реббинң шол гүни,
 Батыр эсгер ажы перят эдер.
¹⁵ Шол гүн — газап гүни,
 Бетбагтчылык, мушакгат гүни,
 Вейранчылык ве харабалык гүни,
 Гараңкылык ве гам-гусса гүни,
 Булутлы ве түм гараңкылык гүни болар.
¹⁶ Галалара ве бейик динҗере хүжүм эдилеп,
 Уруш сурнайы чалнып, дуйдурыш берилжек гүндүр ол.
¹⁷ Мен ынсанларың башына мушакгат индерерин,
 Олар көр адам кимин йөрәрлер,
 Ганлары сув дейин дөкүлер,
 Беденлери дерс кимин чүйрәр,
 Чүнки олар Реббе гаршы гүнә этдилер.
¹⁸ Реббинң газаплы гүнүнде,
 Алтын-күмүшлери халас эдип билмез олары,
 Реббинң габанжаңлык одунда
 Бүтин дүнийә янып күл болар,
 Чүнки Реб ер йүзүнде яшаянларың барыны
 Гырып ёк эдер.

2-нҗи бап

¹ Топлан, эй, утанчсыз миллет!
² Саман күлкеси дек соврулмазындан өң,
 Реббинң гахар—газабы үстүнизе инмезден өң,
 Реббинң газаплы гүни гелмезден өң топлан!
³ Реббинң эмрлерини бержай эдйән
 Юрдуң кичигөвүнлилери, Ребби агтарың,
 Догручыллыгы ве пес пәллиги агтарың,
 Белки, Реббинң газап гүнүнде
 Гизленип сакланарсыңыз.

Тоба этмәге чагырыш

⁴ Газа бошап галар,
 Ашкелон хараба дөнер,
 Ашдот гүнорта чаглары ковлар,

Экрон-да көки-дамары билен согулар.
⁵ Деңиз якасында яшаян
 Керет халкының дат гүнүне!
 Эй, Кенган, пилиштлилер юрды,
 Реб сениң гаршыңа шейле диййәр:
 «Еке кишини-де галдырман, сени вейран эдерин».
⁶ Деңиз якасындакы юрдуңыз
 Чопан өрүлерине,
 Сүри агылларына дөнер.
⁷ Яхуданың аман галанлары юрды эеләрлер,
 Олар өрүде сүрүлерини отарарлар,
 Ашкелон шәхеринде агшамларлар,
 Худайы Реб олары ятлап,
 Өңки абаданчылыкларыны дикелдер.

Реб Мовап билен Аммона жеза берйәр

⁸ «Халкымы масгаралап,
 Оларың юрдунда мен-менлик эден Мовабың кемситмелерини,
 Аммонларың сөгүнчлерини эшитдим».
⁹ Мунуң үчин Ысрайыл Худайы Хөкмүрован Реб
 Өз барлыгындан ант ичип, шейле диййәр:
 «Мовап халкыны Содом кимин,
 Аммон халкыны Гомора кимин гырарын!
 Бу юртлар тикенекли отлардан, дузлы чукурлардан долуп,
 Бакы хараба өврүлерлер.
 Аман галан халкым Мовабы, Аммоны талар,
 Гутулан миллетим ол юртлары эеләр».
¹⁰ Оларың текепбирлиги зерарлы шейле жеза берлер,
 Чүнки олар Хөкмүрован Реббин халкыны кемсидип,
 Олара гаршы мен-менлик этдилер.
¹¹ Реб оларың йүреклерини жарар!
 Ол дүнийәнің әхли худайларыны ёк эдер,
 Өз яшаян юрдунда хер миллет Реббе сежде эдер.
¹² Реб: «Эй, Эфиопия халкы,
 Сенем Мениң гылыжымдан өлерсиң» диййәр.
¹³ Реб демиргазыга гаршы эл галдырар,
 Ашуры ёк эдер,
 Ниневәни харабалыга,
 Чөл дейин ялазы мейдана өврер.
¹⁴ Ниневе мал-гараларың ятагына,
 Дүрли вагшы хайванларың күренине өврүлер.
 Байгушлар харабачылыкта месген тутарлар,
 Пенжирелерден увлашарлар,
 Босагаларың өңи вейран болар,
 Кедр пүрслери дув-дагын эдилер.
¹⁵ Ине, бу зовкы-сапада, ховпсузлыкда яшап:
 «Еке мен, менден башга хич ким ёк» диен шәхердир.
 Гөр, ол нәхили хараба болуп,
 Вагшы хайванларың сүренине өврүлди.
 Гапдалындан гечйөн хер кес
 Оны масгаралап, эллерини салгаярлар.

3-нжи бап**Иерусалимиң гелжеги**

- ¹ Гозгалаңчы, харам,
Залым шәхериң дат гүнүне!
- ² Ол сөзе гулак асмады,
Өвүт алмады,
Реббе бил багламады,
Худайына якынлашмады.
- ³ Ичиндәки хөкүмдарлары
Арлаян арсланлар ялыдырлар.
Хәкимлери дандана денеч еке сүңк гоймаян
Ач мөжеклер киминдирлер.
- ⁴ Пыгамберлери бипервай, бивепа адамлардыр;
Руханылары мукаддес зады харама чыкардылар,
Кануны харладылар.
- ⁵ Онуң ичинде болан Реб догручылдыр,
Ол хич хачан адалатсызлык этмез.
Хер гүн ир сәхер билен
Адалатлы гараяр Ол Өз халкына,
Эмма пис киши пислигини эдип,
Утанманы билмейәр.
- ⁶ Реб шейле диййәр:
«Гырдым Мен халклары,
Динлерини вейран этдим,
Көчелерини харап этдим,
Ондан өтүп-гечйән ёкдур.
Шәхерлери харабалыга өврүлди,
Екеже ынсан-да галмады».
- ⁷ Мен дийдим:
«Сиз Менден горкун,
Өвүт-үндев алын!
Шонда месгенлери ёк эдилмез,
Жезаларым башларындан инмез».
Эмма олар өңкүлери ялы,
Әхли ишлеринде писликден леззет алдылар.
- ⁸ Мунуң үчин Реб шейле диййәр:
«Сиз Маңа гарашың,
Халклара хөкүм этжек гүнүме ченли гарашың,
Чүнки Мениң карарым миллетлери топлап,
Патышалыклары бир ере жемләп,
Гахарымы, ловлаян газабымы
Башларындан индермекдир,
Габанжаң газабымың оды
Бүтин дүйәни якып күл эдер.
- ⁹ Мен шонда хеммелериң Маңа ыбадат эдип,
Агзыбирлик билен Маңа гуллуқ эдерлери ялы,
Миллетлере пәк дил берерин.
- ¹⁰ Дагынык болуп, Маңа сыгынан халкым
Эфиопия дерясының аңры тарапындан
Маңа садака гетирер.
- ¹¹ Гаршыма эден әхли пис ишлери үчин
Шол гүн халкым утандырылмас,

Чүнки Мен өзүне буйсанып,
 Мен-менлик эдйәнлери араңыздан айрарын,
 Сиз мукаддес дагымда
 Мундан бейләк текепбирлик этмерсиңиз.
¹² Иерусалимде пес пәл,
 Пукара адамлары аман галдырарын,
 Олар Маңа бил багларлар.
¹³ Ысрайылың аман галанлары,
 Нәхаклык этмезлер,
 Ялан сөзлемезлер,
 Агызларындан хилели сөзлер чыкмаз.
 Олар гоюн кимин яшыл өрүләрде ятарлар,
 Олары хич ким горкузып билмез».

Шатлык айдымы

¹⁴ Хешелле как, эй, Сиён гызы^a,
 Батлы сес билен гыгыр, эй, Ысрайыл!
 Бүтин калбыңыз билен жошуп шатланың,
 Эй, Иерусалим гызы!
¹⁵ Реб сизиң гаршыңызга жезаны ятырды,
 Душманларыңызга ковды.
 Ысрайыл патышасы Реб сизиң араңызда,
 Мундан бейләк бетбагтчылыктан горкмарсыңыз.
¹⁶ Шол гүн Иерусалиме шейле дийлер:
 «Горкма, эй, Сиён,
 Эллериң говшамасын!
¹⁷ Худайыңыз Реб,
 Еңиш берйән Сөвешижжи сизиң араңызда,
 Реб сизе гуванып шатланар,
 Ол сөйгүсинде сизе тәзе дурмуш берер^b,
 Нагмалар билен Онун сизе йүреги жошар».
¹⁸ Реб дийәр: «Байрамчылык дерегине хасрат чекдиңиз,
 Бу сизиң үчин агыр ве утанчыдыр,
 Мен инди оларың соңуна нокат гоярын.
¹⁹ Шол гүн голайлашяр,
 Мен сизе сүтем эденлериң барына жеза берерин.
 Агсаклары халас эдип,
 Дагынык есирлери бир ере топларын.
 Оларың утанжыны улы хормата өврүп,
 Олары бүтин дүнийәде ат-абрайлы эдерин.
²⁰ Шол вагт Мен сизи топлап, өз юрдуңызга гетирерин,
 Чүнки Мен гөзүңизиң алнында
 Өңки абаданчылыгыңызга дикелдип,
 Дүнийәниң бүтин халкларының арасында
 Сизе ат-абрай ве шан-шөхрат газандырарын».

^a *Сиён гызы* – бу Иерусалим халкы диймекдир. Сөзлүге серет.

^b *Сизе тәзе дурмуш берер* – бу сөзләр кәбир гадымы голязмалардан алнан, йөне башга голязмаларда *дымар*.